

heights above the reference ellipsoid must be converted to height above the sea level i.e. above the geoid. For this purpose, a very detailed and precise determination of the geoid surface is needed. Geodetic astronomy is one of the most precise tools to solve this task. (The best result can be achieved by the combination of geodetic astrono-

my, gravimetry, gradiometry and geodetic leveling.)

On the other side geodetic astronomy is the exclusive tool to find a local best fitting orientation of the reference ellipsoid to the geoid for large-scale mapping (if it is needed).

Látogatás az MFTTT elnökénél

Dr. Joó István, egyetemi tanár

Az MFTTT (Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság, továbbiakban Társaság) életében fontos szerepet tölt be a négyévenkénti tisztújító közgyűlés. A legutóbbira 2003. május 15-én került sor. Ez a közgyűlés elismerte/elfogadta az addigi

vezetés munkáját, és megválasztotta az új tisztségviselőket. Ezzel biztosította a Társaság szakmai, társadalmi tevékenységének folyamatosságát.

A közgyűléssel összefüggésben – a jogelőd Geodéziai és Kartográfiai

Egyesület (GKE)→ MFTTT folyamatoságának biztosítása mellett – az is figyelmet érdemel, hogy az új tisztségviselők megválasztása eredményeképpen lényegesen megváltozott a tisztségviselők összetétele.

Ha csupán a legfőbb tisztségeket vesszük számba, akkor is határozottan tekinthető ez a változás, hiszen

- új elnököt és új alelnököt választott a közgyűlés,
- a két főtítkárhelyettes posztra is új kollégák kerültek,
- szinte teljesen megújult a választott hat fős Intéző Bizottság, amely pedig a Társaság életének meghatározó operatív testülete,
- frissítések történtek a többi egységben, szakosztályban is, végül
- az országos választmány közvetlenül válasz-

tott tíz tagjából kettőt választottak újra, és ezen belül a választmány 50 százaléka a földhivatali kollégákat képviseli (nem szabad elfelejteni, hogy közelítőleg ugyanilyen arányú a tagságban is a földhivataloknál dolgozó kollégák száma).

A múlt évi tisztújítás, az ennek eredményeként történt változások, ezen kívül az új elnök megválasztásának ténye arra sarkallt bennünket, hogy megkeressük az MFTTT új elnökét, Apagyi Géza okleveles mérnököt. A beszélgetés során tájékozódni szeretnénk a megújult Társaság működésének eddigi tapasztalatairól, a továbbfejlesztést célzó elképzelésekről, továbbá egyes, a Társaságot érintő kérdésekről.

Mielőtt azonban hozzáfognánk a téma boncolgatásához, a magunk és a szakterület többi munkatársának nevében is megelégedettségünknek szeretnénk hangot adni abból az alkalomból, hogy a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter végül is határozatlan időre kinevezte Apagyi Gézát az FVM Földügyi és Térképészeti Főosztály (FVM FTF) vezetőjévé. Reméljük, ezzel lezárult a hosszú idő óta tartó bizonytalan helyzet (a megbízotti, illetve helyettesítési státuszokkal összefüggésben). Erre tekintettel, gratulálunk Apagyi Gézának a főosztályvezetői kinevezéshez, és bízunk abban, hogy ez az egyértelmű vezetői megbízatás hasznára lesz nemcsak az agrárágazat felső vezetésének, hanem az FVM FTF most már kinevezett vezetője határozottabban tudja képviselni a földügyi szakigazgatás érdekeit és biztosítani a feladatairányos forrásokat.

Visszatérve látogatásunk eredeti céljára, előbb szeretnénk röviden ismertetni Apagyi Géza megválasztott MFTTT elnök (egyúttal kinevezett FTF vezető) eddigi szakmai életútját, majd pedig rátérnénk a tervezett kérdésekre.

*

Apagy Géza építőmérnöki/földmérő oklevelét 1974-ben szerezte meg, majd 1981-ben okl. geodéziai automatizálási oklevél tulajdonosa is lett, emellett angol nyelvismerettel rendelkezik.

Változatos, de szinte kizárólag szakterületen belüli munkahelyei sorozatát (1965-től napjainkig) a közelmúlt hazai politikai és szakmai történéseinek ismeretében jól tudjuk értelmezni;

1965–73: BGTV (ipari geodézia, fotogrammetria, városmérés)

1973–77: FÖMI (nagy méretarányú térképszítés szerződéses feladatai)

1977–80: Fővárosi Kerületek Földhivatala, Földmérési osztály vezetője

1980–82: Bp. XVII. ker. Tanács VB Műszaki Osztályának vezetője

1982–88: MÉM Földügyi és Térképészeti Főosztály Szakfelügyeleti osztályának munkatársa, majd osztályvezetője,

1988–97: Földmérési és Távérzékelési Intézet (FÖMI) igazgatója, aztán

1997-től: ismét az agrártárca, ma FVM következett, ahol:

– 1997–99: Földügyi és Térképészeti Főosztály (FTF) vezetője,

– 1999–2001: az FTF vezető főtanácsosa,

– 2001–2002: az FTF főosztályvezető-helyettese,

– 2002–2003: az FTF megbízott főosztályvezetője, és

– 2003 december közepétől az FVM Földügyi és Térképészeti Főosztály vezetője. (Ez utóbbi felfoglalás jó példa arra; mit történik akkor, ha a politika a napi széljárás szerint belenyúl a szakmai irányítás kérdéseibe.)

Apagy Géza, az MFTTT elnöke szakmai életútjának nagyvonalú bemutatása után arról is indokolt szót ejteni, hogy a múltban és a jelenben is sokirányú szakmai–társadalmi tevékenységet végzett, illetve végez. Tagja a Magyar Űrkutatási Tanácsnak, a Nyugat-Magyarországi Egyetem (NYME) Szenátusának, továbbá a NYME keretében működő Geoinformatikai Főiskolai Kar Kari Tanácsának. E mellett, hosszú idő óta a szakterület képviselőjét ő látja el a BME Építőmérnöki Kar Kari Tanácsában is.

Közel 30 éve tagja az MFTTT-nek (GKE). Itt több éven keresztül szakosztályelnök volt, majd az Intéző Bizottság tagja lett; 2003 májusától pedig az MFTTT megválasztott elnöke.

A fentiek kívül az FVM, a Világbank és az ENSZ-FAO együttműködésben létrehozott Budapesti Regionális Földügyi Tudásközpont Felügye-

lő Bizottságának elnöke és tagja az Aranykorona Önkéntes Nyugdíjpénztár Igazgató Tanácsának. Ezenkívül – 14 év óta vendég tanárként – részt vesz a Székesfehérváron folyó felsőfokú szakemberképzésben és továbbképzésben. Ezen túlmenően tantárgyfelelős feladatokat látott el a SDiLA (a személyi állomány képzése a földügyi szakigazgatásban) és a LIME (földinformációs menedzserképzés) nemzetközi továbbképzési projekteknél. Rendszeresen részt vett a felsőoktatási intézmények államvizsga bizottságaiban. Közreműködik a Geodézia és Kartográfia szerkesztésében.

Mindezen túlmenően mára széleskörű nemzetközi tájékozottsággal és tapasztalatokkal rendelkezik. Külföldi útjai során megismerte más fejlett országok szakmai és társadalmi szervezeteinek munkáját és az ott folyó fejlesztéseket.

Jelentős számú (>30) publikációjának legnagyobb része a földügyi szakigazgatás és fejlesztés (szakemberképzés) témakörökhöz kapcsolódik. Ezek döntő részét a Geodézia és Kartográfiában publikálja. Három felsőoktatási jegyzetnek önálló szerzője, szerkesztője, ill. társszerzője, hasonlóképpen az „Európai Füzetek” sorozatban megjelent „Földtudomány, földvédelem, földnyilvántartás” c. kiadványnak is.

Eddigi munkásságát a következőkkel ismerték el: MÉM Kiváló Munkáért kitüntetés két alkalommal, Nyugat-Magyarországi Egyetem Emlékérem (2001), Geo Emlékérem (2003).

*

Rátérve a tulajdonképpeni kérdésekre, abból indulnánk ki, hogy a tisztújító közgyűlés óta eltelt néhány hónap alatt volt elegendő idő a Társaság működésének, képességének, nehézségeinek megismerésére. Ezért a soron következő számos kérdésen keresztül szeretnénk a lap olvasóit (és a Társaság tagjait) részletesen tájékoztatni az MFTTT-ről. Kezdjük talán az egyik alapvető kérdéssel.

A társadalmi szervezetek régi problémája a látszat-tevékenység veszélye és az alacsony hatékonyság.

Ebben a vonatkozásban mi a véleménye a szakosztály és vidéki csoportok tekintetében. Ha lenne ilyen gond, akkor milyen lehetőség van ennek javítására?

Megköszönve a megtisztelő lehetőséget, hogy egy interjú keretében módom van személyes véleményemet az olvasók szélesebb nyilvánossága elé tárni, igyekszem a kérdésekre adandó válaszokat úgy megfogalmazni, hogy azok révén bepillantást

nyújtsak Társaságunk napi tevékenységébe, módot adjak a megoldást igénylő problémáink megismerésére.

A feltett kérdés megválaszolása előtt először szeretném megvilágítani, hogy hol a helye az MFTTT-nek az egyre bonyolultabb szervezetségű társadalmi berendezkedésben, itt Magyarországon. A társadalmi, mai szóhasználattal élve: civil szervezetek a demokratikus berendezkedésű társadalmakban egyre nagyobb szerephez jutnak, részt kérnek, követelnek, és többnyire kapnak a fontos döntéselőkészítési folyamatokban való részvételre. A kérdésben említett *látzat-tevékenység* veszélye addig áll fenn, ameddig e szerepre nem kívánnak, vagy nem tudnak vállalkozni. Szeretném hangsúlyozni, hogy a „civil szervezet” fogalom messze kerüli a „politikai szervezet” kategóriával való együtt említést, egybe mosást; annak ellenére, hogy a civil szféra a szakmapolitikai kérdésekben tudatosan vállal kompetenciát.

Az MFTTT egy a sok hazai civil szervezet közül, amelyek a társadalom különböző területén tevékenykednek, és igyekeznek egyre szélesedő lehetőséget kapni álláspontjuk érvényesítésére. Megítélésem szerint, a Társaság már eddig is képes volt megfelelni azoknak az alapvető céloknak, amelyek megvalósítása érdekében sok-sok évvel ezelőtt létrejött: szakmánk elismertetése; fejlődési lehetőségeinek biztosítása; hazai és nemzetközi kapcsolatainak ápolása, bővítése; esélyteremtés tagjaink számára, hogy a különböző szakmai célokat, feladatokat és tudományos eredményeket megismerhessék, illetve ezek formálásának aktív részesei lehessenek.

Természetesen a különböző időszakokban más-más módszerekkel élve lehetett eleget tenni ezen elvárásoknak, melyet tagjaink vagy bővebb értelemben a szakmai társadalom fogalmazott meg társaságunk irányában; többnyire közvetett módon. És itt jelenik meg a *hatékonyság* kérdése. Hogyan, milyen hatásokkal tudunk az igényeknek megfelelni? Több kötetes tanulmányt lehetne írni arról, hogy a félévszázados működése alatt – a nagyon is különböző politikai és társadalmi berendezkedés közepette – a hatékonyság érdekében milyen eszköztárat tudott felvonultatni a Társaság. Úgy gondolom, hogy az eredmény a döntő. A szakterület elismertsége itthon és külföldön ma megvan, sőt újabb lehetőségek nyílnak meg előttünk. Gondoljunk csak például a Nemzeti Kataszteri Program most induló 10 milliárdos ütemére vagy a TAKARNet hálózat segítségével – egyre szélesedő körben – közvetlenül elérhető adatbázi-

sainkra. De ide sorolhatjuk az ingatlan-nyilvántartási szervező főiskolai képzés beindítását is. Ezek az eredmények nem nélkülözték a Társaság hatékony és sokszintű közreműködését, mely szakmai fórumok, nagy országos rendezvények, külföldi tapasztalatcserék, konkrét jogszabály-tervezetek véleményezése, valamint szakfolyóiratunk, a megújult Geodézia és Kartográfia tudatos és következetes szerepvállalása révén volt megvalósítható.

Természetesen nincs olyan cselekvés, amit ne lehetne még jobban csinálni. Meglátásunk szerint, a megyei csoportok munkája nagyobb figyelmet érdemel a Társaság vezetése részéről, ezért ezen a téren az eddigieknél többet kell tennünk. Vannak olyan megyék, melyeket mintaként állíthatunk más megyék és a szakosztályok elé, programjaik, kezdeményezéseik bemutatásával. E csoportoktól mi magunk is sokat tanulhatunk.

A vezetés és a tagság szorosabb kapcsolatának kialakításában látunk még további kiaknázatlan lehetőségeket. Szervezeti életünk gyakorlatában még nem kap megfelelő hangsúlyt, hogy a helyi programok, rendezvények, találkozók kiváló alkalmat nyújthassanak a személyes kapcsolatok ápolására, elképzeléseink kölcsönös megismerésére. Ehhez persze több idő kell mindkét oldal részéről, és a mai rohanó világunkban talán ebből van a legkevesebb.

A bevezetőben említett határozott frissítés érezteti-e már hatását az elnökhelyettes, a főtítokár helyettesek és az IB. vonatkozásában? (A választmány esetében természetesen hosszabb időszakokra van szükség az értékeléshez, éppen a ritkább ülésezések miatt.)

A jelölőbizottság előrelátó munkája és a Közgyűlés bölcsessége eredményeként az új Intéző Bizottság összetétele garanciát jelent arra, hogy a Társaság látóköréből egyetlen szakirány se kerüljön ki. Nagyon lényegesnek tartjuk ugyanis, hogy a köz- és vállalkozói szféra különböző területei, jelesül a földmérés, a térképészet, az oktatás, a kutatás-fejlesztés, a földügyi szakigazgatás, a katonai térképészet szakmai kérdéseit jelentőségüknek megfelelő súllyal képviseljük a jövőben is.

Hasonlóan fontos elem, hogy nemzetközi kapcsolataink ápolása terén is érvényesüljön egyfajta jobbítási törekvés. Nos, az eltelt néhány hónap alatt több olyan fontos lépést tettünk, amelyek a frissítés pozitív hatását reprezentálják. Ismeretes, hogy a FIG, az ICA és az ISPRS elnevezésű, tradicionális nemzetközi szervezetekben Társaságunk képviseli hazánkat. A tisztújító Közgyűlés

megválasztotta e három Nemzeti Bizottság új elnökeiket is. Velük egyetértésben az elnök feladata volt a bizottságok tagjainak felkérése, ezzel együtt a köszönetnyilvánítás a korábbi tagoknak az eddigi munkájukért. Az IB is megerősítette a felkérésrel érintett személyekre vonatkozó elgondolásainkat. Ezt követően a felsorolt szervezetek elnökeit is értesítettük a változásokról.

Az elmúlt ciklusok során késedelmet szenvedett a Geodézia és Kartográfia Szerkesztőbizottságának megújítása, mely feladatot szintén sikerült megoldanunk. Az IB állásfoglalása alapján témafelelősi rendszert alakítottunk ki, mely segíti az egyes szakirányok arányos képviseletét a szerkesztési politika kialakításában és érvényesítésében.

Meglátásom szerint, az új tisztségviselők érzik a feladat súlyát, és megtesznek mindent, hogy a tagság bizalmának megfeleljenek.

Igen, az elmondottakkal egyet lehet érteni. És önmagában is örvendetes dolog, hogy a Társaság hosszabb távú jövőjének alapozása végett indokolt volt ez a határozott frissítés. Ugyanakkor örömmel lehet konstatálni, hogy ez a frissítés egyáltalán nem vetette vissza az operatív munkát. Úgy véljük, ezzel összefüggésben a már harmadszor megválasztott főtítkárnak nagy része volt, aki az elmúlt időszak során szerzett tapasztalatokat felhasználva dinamikus szervezte a társasági munkát.

A MTESZ és az annak keretében működő MFTTT viszonyát illetően többé-kevésbé ismertek a problémák. (Megváltozott a politikai-társadalmi háttér, lényegesen szerényebb források állnak rendelkezésre és a kezdettől meglévő nehézség bizonyára továbbra is érvényesül, azaz túlságosan bonyolult a szerkezet, eltúlzott adminisztráció stb.) Ezekre tekintettel, hogyan ítéli meg a MTESZ jövőjét és azon belül a MTESZ/MFTTT viszonyt?

Szövetségünk, a MTESZ válságos időszakot él, melynek valós okaira a kérdés is utal. A Szövetségi Tanács tagjaként már több ülésen vettem részt, amely az aktuális, főként anyagi természetű gondok orvoslását tűzte napirendjére. A javulás folyamata megindult, és ezekkel a törekvésekkel mi magunk is egyetértünk. Látni kell azonban, hogy rengeteg egymásnak feszülő érdek is jelen van a Szövetségben, amelyek ezt lassítják. Bízunk abban, hogy közös akarattal sikerül úrrá lenni a helyzeten, de ez várhatóan nem megy áldozatok nélkül. Társaságunk érdekérvényesítését – a szükséges, de azt nem meghaladó kompromisszumok vállalásával – továbbra is feladatunknak tekintjük.

Ismeretes, hogy a jogszabályi háttér módosulására tekintettel a Társaság közhasznú szervezet lett. Szeretnénk megtudni, hogy a Társaság köztestületi jellegének mik az előnyei és a hátrányai? S ezekre tekintettel, mely úton célszerű továbbmenni?

Az úgynevezett közhasznú társasági pozíció megszerzése a korábbi vezetés által kezdeményezett cél volt, és az sikerrel megvalósult. Az ez által megnövekedett követelmények teljesítésére nagy gondot fordítunk. Ezekben belül a működés átláthatósága fontos szempont, amely tagságunk számára is megnyugtató helyzetet teremtett, hiszen átlátható (ellenőrizhető) formában vagyunk kötelesek bemutatni szervezeti életünk és gazdálkodásunk minden lényeges elemét.

Ide kapcsolódik egy új fejlemény, mivel közhasznú társaságként lehetőségünk nyílt a most megszerzett Nemzeti Civil Alapprogramba választási elektort delegálni, *Bartos Ferenc* főtítkár személyében, aki e szakmák fölött álló testület tagjaként képviselni tudja szakterületünk érdekeit.

Úgy gondolom, hogy a némiképp megnövekedett adminisztrációs kötelmek ellenére, közép és hosszú távon csak előnyt jelent számunkra a közhasznúság.

Ugyancsak ismert a MTESZ egyesületei és a mérnökkamarák bizonyos fokú párhuzamossága, ill. kapcsolódása. Az ismert gondokra tekintettel a jövőt illetően mivel lehet számolni?

A mérnöki kamarák szakmai önkormányzatok, melyek egyre bővülő, bár egyelőre ciklikusan változó jogkörökkel a rendet hivatottak biztosítani a liberalizált piacgazdaságban. Nagyon sok feladat vár a kamarákra, mind gazdasági, mind morális területen, melyhez mi is segítő kezet kívánunk nyújtani. Azt is látni kell azonban, hogy a kamarák nem fedik le teljességgel a szakmai társadalmat, és ezért a Társaság fontossága sem veszt fényéből. Ez az indokolt kettősség – később esetleg sokszínűség – mindig jelen lesz a hazai viszonyok között, ahogy jelen van a nálunk fejlettebb országokban is. Ez a civil társadalmak sajátossága!

A MTESZ tagegyesületek tekintetében nem tapasztalunk számottevő átfedést, ahol pedig van, ott együttműködésre törekszünk. A különböző szakmai folyóiratokban történő kölcsönös megjelenés bizonyítja, hogy nincs szembenállás közöttünk, talán az *egészséges versengés* jobban kifejezi a létező kapcsolatokat. Ez viszont csak olyan mértékű, amely nem von el feleslegesen energiát az érdemi munkától.

Talán megér néhány mondatot az is, hogy jobban kellene ismerni a tagság (és jogi tagok) szakterület-, munkahely- és földrajzi hely szerinti megoszlását. Ezen ismeretek birtokában fokozható a Társaság hatékonysága; pontosabban magasabb fokon lehetne biztosítani az igények és az „arra válaszoló” szervezeti munka harmóniáját.

Ehhez természetesen szüksége lehet a nyilvántartás továbbfejlesztésére, korszerűsítésére. Egyetért-e elnök úr ezekkel a gondolatokkal?

A rövid válasz: igen, egyetérték. A szervezeti munkánkról, a meghonosult gyakorlatunkról beszélve már említést tettem arról, hogy javítanunk kell a kapcsolatot a vezetés és a helyi csoportok, valamint a párbeszédet a vezetés és az egyes tagok között. Itt ma még nincs meg a kívánatos harmónia. Most a hatékony módszereken gondolkodunk, hiszen a problémát már rég felismertük, vannak is részeredmények, de áttörésről még nem beszélhetünk.

Fontos szerepet szánunk ebben a munkában a szakfolyóiratunknak is, mivel különösebb költségkihatás és többlet időráfordítás nélkül juthatnak el az információk a lap segítségével a széles olvasói táborhoz. És ez egy kétirányú „adatút”, hiszen mindenki számára nyitott a lehetőség, hogy színvonalas írásával a tagság, illetve a vezetőség tudomására hozzon általa fontosnak ítélt kérdéseket, témákat.

Időszerűnek és indokoltnak tartja-e a Társaság napjainkra mérséklődő taglétszámának növelését?

A taglétszám nem közömbös kérdés még egy civil szervezet számára sem. Tervezzük megvizsgálni a jelenséget. Tudnunk kell, hogy a taglétszám csökkenése mélyebb hatók eredményeként megjelenő tendencia-e, vagy csupán a kellő odafigyelés hiányának tudható be. Mindkét esetben van tennivalónk.

Úgy gondolom, hogy érdektelenségről nem beszélhetünk, hiszen olyan idöket él meg szakmánk is, amely indokolja az együttgondolkodást és az együttműködést. Eddigi tapasztalatunk az, hogy fontos döntések, stratégiák kialakítási folyamatában mindig számíthatunk tagságunkra, sőt a kívülállókra is. Feladatunk tehát az, hogy a jövőnk iránt felelősséget érző kollégáinkat nyerjük meg a Társaságnak, hogy szakmai érdekképviselőtünk hatékonyságát fokozhassuk.

Különös gondot kell fordítanunk a fiatal szakemberekre, mivel tapasztalható, hogy a tagság kezd elöregedni. Lehet, hogy már az oktatási in-

tézményekben kellene népszerűsíteniünk céljainkat, bemutatva a közös munka előnyeit is.

A következő kérdéskör a Társaság működése anyagi feltételeivel kapcsolatos.

Milyen lehetőséget lát arra, hogy – az ország anyagi gondjai ellenére – az MFTTT meg tudja őrizni eddigi befolyását (tekintélyét), és tudja-e biztosítani a működéshez szükséges bevételeket?

Továbbá: hosszabb távon is biztosíthatók-e a működés anyagi és egyéb feltételei? Ha igen, akkor miképpen?

Közismert tény, hogy nem tartozunk a „tehető” civil szervezetek körébe. Bevételeink tagdíjból, jogi tagdíjból és a rendezvényeink „nyereségéből” és a MTESZ bizonyos támogatásából tevődnek össze. Ezek mellett – pályázatok révén – időnként további céltámogatáshoz is jutunk. A legnagyobb támogatást az FVM nyújtja számunkra, mivel a Geodézia és Kartográfia megjelenését – közös lap lévén – a minisztérium két csatornán is segíti (közvetlen hozzájárulás, valamint a FÖMI költségvetési előirányzat terhére biztosított forrás). A felsorolt források szinte mindegyike olyan, hogy biztosításuk folyamatos tevékenységet igényel a Társaság vezetése részéről.

A jövőt illetően derülátó vagyok, ami nem azt jelenti, hogy gyökeres változást várok a finanszírozás tekintetében, hanem azt, hogy vállalnunk kell, és vállaljuk is azt a szisztematikus munkát, amellyel képesek lehetünk a bevételek szinten tartására vagy a kismértékű emelésére, természetesen gondosan ügyelve a takarékos gazdálkodásra is.

Az MFTTT és a Földmérési Vállalkozások Egyesülete kapcsolatának sajátosságai ismertek. Ebben az utóbbi időben bizonyos változások következtek be.

Miből áll ez a változás, és miképpen lehet azt kezelni?

A változás inkább formális, mint érdemi. A két szervezet szűkebb vezetése részvételével a közeli napokban történt egyeztetés eredménye, hogy az eredeti együttműködési célokra alapozott kapcsolatunk megmarad. Áttekintettük azokat a kérdéseket, esetenként elmaradásokat, amelyek a közismert, de átmeneti anomáliákhoz vezettek, és meghatároztuk a tennivalókat azok kiküszöbölésére.

A további együttműködés feltételeit egy új megállapodási okmányban rögzítjük, mely tartalmazza, hogy az Egyesület úgynevezett *szervezeti tagja* lesz a Társaságnak. Ez a forma mindenben megfelel az alapszabályunknak is. Az Egyesület

tagjai lehetnek közvetlenül a Társaság tagjai is, sőt az Egyesület vezetése ezt szorgalmazza is.

Az Egyesület taglétszáma lecsökkent, ezt mérve, az eddigi tagdíjnál alacsonyabb „jogi tagdíj” fizetésében állapodtunk meg.

Várakozásunk, hogy megtaláljuk az együttműködésben a kölcsönös előnyöket, melyért mindkét vezetés mindent meg kíván tenni.

Hogyan értékeli azt a tényt, hogy az ön elnökké választásával ugyanaz a személy látja el mind az FVM FTF vezetését, mind pedig a Társaság elnöki teendőit?

Ezen belül mit tesz (mire ügyel) annak érdekében, hogy ez a kétfajta megbízás ki ne oltsa egymást?

A vázolt kérdésre tekintettel csökken, vagy netán erősödik az FVM vezetői előtt a Társaság elnökének tekintélye, illetőleg az FVM FTF vezetőjének súlya e kettősség miatt?

Ez a téma először akkor kezdett foglalkoztatni, amikor tavaly a Jelölőbizottság megkeresett, és – jelezve, hogy a nevem felmerült a leendő elnöki tisztség kapcsán – feltette a kérdést: tudnám-e vállalni ezt a feladatot. Ilyenkor sok mindent végig kell gondolni, ezért kértem néhány napot a válaszadásra. Hozzá kell tegyem, hogy akkor csak helyettesítési megbízás alapján láttam el a fősztályvezetői feladatokat, és nem látszott semmi sem biztosnak. Az igen választ is ennek tudatában adtam, mert úgy ítélt meg, hogy a megtisztelő feladatra a több tízéves földügyi tapasztalatom és társasági vezetőségi munkám alkalmassá tesz. A Közgyűlés – titkos voksolással – bizalmat szavazott nekem, ezáltal módomban nyílik a nagy elődök munkáját folytatni, egy nem igazán könnyű, de annál izgalmasabb időszakban.

A tárca vezetése gratulált az elnyert tisztséghez, és azt követően is számos jelét adta, hogy a Társasággal kialakított hagyományosan jó együttműködést folytatni kívánja, és a szakmai témák előkészítésében számít a vezetésre és a tagságra.

A határozatlan idejű fősztályvezetői megbízá-

somra (kinevezésemre) 2003. december 16-án került sor, annak ismeretében, hogy egyidejűleg a Társaság elnöki tisztét is betöltöm. Gondolom, a döntésnél az is mérlegelésre került, hogy hasonló párhuzamosság más területeken is létezik, illetve az, hogy a köztisztviselői törvény is lehetővé teszi ezt a szakmai közéleti szerepvállalást.

Mivel mind a tagság, mind a munkáltatóm részéről megerősítve látom döntésemet, a továbbiakban arra kívánok összpontosítani, hogy egyik munkaterületem ellátása se menjen a másik rovására, azaz az összhang ne sérüljön. Mert bármilyen furcsa, nyugodtan beszélhetünk összhangról. Ugyanis mindkét feladatomban jelentős helyet képvisel a szakmai érdekképviselet. Mint fősztályvezető, az a leckém, hogy a földmérés, térképészet, földügy szakmai követelményeit, a nemzetközi trendeket megismerve, megfelelően előkészített intézkedési javaslatokat tegyek a magasabb szintű döntéshozók asztalára, majd az irányításom alatt álló területen biztosítom az így megszületett döntések (ide értve a jogszabályokat is) végrehajtását. Ebben a munkában jelentős támaszt jelent a Társaság, mint szakmai fórum, ahol rendre megjelennek a különböző igények, és mérlegelhető javaslatok.

Arra viszont gondosan ügyelnem kell, hogy a Társaság által képviselt szakirányok összhangja se sérüljön. Természetesen ebben más kapcsolódó feladataim is segítségemre vannak, mint például a Magyar Űrkutatási Tanácsban betöltött tagságom vagy az oktatás területén végzett munkám.

Eddigi tapasztalataim azt mondatják velem, hogy egy normálisan működő közigazgatás esetén nem a személyes tekintélynek kell dominálnia, hanem a képviselt téma fontossága a meghatározó.

A folyóirat nevében megköszönjük a válaszokat; egyben kívánunk mind a megválasztott elnöknek, mind pedig az MFTTT-nek további pezsgő és eredményes társadalmi munkát!

MFTTT FELHÍVÁS

Az MFTTT vezetése ismételten meg szeretné köszönni a 2003. évben felajánlott személyi jövedelemadójának 1%-át, melyet a Társaság a diploma-pályázatokra használt fel.

A 2004. évi felajánláshoz szükséges nyomtatvány a januári számban került postázásra. Adószámunk: 19815675-2-41.

Felhívjuk egyben szíves figyelmét, hogy a Geodézia és Kartográfia szaklap folyamatos küldését csak a tagdíj befizetése ellenében tudjuk biztosítani (melyhez a befizetési csakket már decemberben postáztuk).

Emlékeztetőül a 2004. évről vonatkozó tagdíjak:

Tagsági díj (lap juttatással)	3.700,- Ft
Nyugdíjas, diák (lap juttatással)	2.400,- Ft
Nyugdíjas, diák (lap nélkül)	450,- Ft
70 év felett díjmentes (lap juttatás nélkül)	–